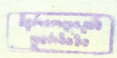

524

94435570
2087001036

ჩვეულები, ტურნე ქვეყანაზე,
იღებინე, იფრთ მხარეთა,
და შენც, ქართულებო, სწავლითა
სამშობლო გავხარეთ!"⁶⁶

საპარტუზოებს არც ცენტრალური კომიტეტისა და
3. ი. ლენინის სახელობის ნოვარ პოლსკაია
ოკუპაციისთვის განაშენიებენ სახლს ქუჩაზე
სამსახურში
1958

1958

ორთაგანდგენის, საბჭოსის
მუქი შესწავით ციმციმებს.
ღამიონები ხოსებიად
მუშონსეიან მრეკონსიარეთს.
(ვაგრძელება ნათი გვარდუზი)

ლეკაქაქის ქუჩები

მ. კიკია
ქუჩის და
ხედი, რომელსაც ახლა
ხედავთ, თვისი ისტორია
აქვს.

თბილისის პიონერთა სახა-
ხლის ადგილას წინათ საქარ-
თველის მეფის გიორგი მე-
თორმეტის ბაღები და ზერე-
ბი იყო გადაქმნილი. ჩრდეთ-
თან საქართველოს შეერთე-
ბის შემდეგ აქ აშენდა რუსე-
თის შეთხინავლის სახაღე.
როცა საქართველოში საბჭო-
თა ხელისუფლება დამყარდა,
შენიშნულ ეწოდა საბჭოთა
საქართველოს მთავრობის
სახაღე. ჰეიდმეტა წლის
წინათ ეს სახაღე საქართვე-
ლოს პიონერებს გადაეცათ
საჩუქრად. დღეს აქ სხვადას-
ხვა ლაბორატორიებში, ბი-
ოლოგიურებში, საცეცავო და
გასართობო ოთახებში სწავ-
ლობენ და ერთობაზე ზედ-
ნიერები თბილისელი პატარები.

ნერა სახა-
ღე რუსთაველის პრის-
პეტებზე გამოდის, ძველად ეს
მიდამო — ლენინის მოედნი-
დან ჯორჯიაშვილის დაღ-
მართამდე ქალაქის გარეუბა-
ნი იყო. გარეუბანს ზემოდა-
ნა ქალაქის გაღრმავი ეცვროდა.
ახლანდელ პრისპეტებზე გა-
დიოდა ქართლისაღე მიმავა-
ლი შარაგზა. ეს გზა თანდა-
თან გადაეცა რუსეთისაგან
მიმავალ მთავარ სავაჭრო მა-
გისტრალად. როცა ქალაქი
გაფართოვდა, რუსეთისაგან
მიმავალი გზა უკვე ახლანდელ
მოსკოვის ქუჩასთან იწყებო-
და, რომელსაც ზაშინ მოს-
კოვის სადარჯოს უწოდებ-
დნენ. რუსთაველის პრისპეტ-
ებს ორავე მხარეს აქ აშენდა

სახლები
ნაბატები & კომუნალური

და იგი თბი-
ლისის ერთ-ერთ მთავარ
ქუჩად გადაეცა. მაგრამ რა
დიდი განსხვავებაა ახლანდელ
მრავალსართულიან სახლებით
დამშენებულ პრისპეტებს და
უწინდელს შორის... სად
იყო წინათ ასეთი შენობე-
ბი, როგორცაა მოაჯრობის
ხედიებიანი სახაღე. სახელ-
მწიფო მუზეუმი, მარქსიზ-
მ-ლენინიზმის ინსტიტუტის ფი-
ლიალის მარშალისაღი მო-
მარკოვოვული შენობა, ცე-
შარვაშვილის სახლი და
მრავალი სხვა.

ძველ ხალხს კარგად ახ-

სოფს ეს პრისპეტები, რომე-
ლიც უწინ კავკასიის მთავარ
მართებლის გოლოვინის სა-
ხელს ატარებდა. ოღრობო-
ლო ქუჩა, წიგნის შემდეგ
ილგ-ალაგ ვაგვალი გუბერ-
ბით იფარებოდა. ახლა დიდი
მგონის შოთა რუსთაველის
სახელი ეწოდება აქ ფართო
და ლაჩივით სწორი მოსაფა-
ტებულ პრისპეტებს.

თბილისის სხვა უბნებსაც

თავისი ისტორია აქვს. მრავალ
ქუჩას ჩვენს ქალაქში გა-
მოწინილი ადამიანის სახელი
ეწოდება. რუსთაველის პრის-
პეტს, როგორც დიდ მდინა-

რეს, ნაქადულებითი უერთ-

დება ლავროსილი მწერ-
ლების სახელობის ქუჩები—
ბეზიკის, ალექსანდრე პუ-
შკინის, გრაბოვოვისა. ზო-
გერთი ქუჩა იმ ადამიანის
სახელს ატარებს, რომელიც
ოღებლად აქ ცხოვრობდა.
მაგალითად, სოლოლაკში
დიდი რუსი მწერლის ლერ-
მონტოვის სახელობის ქუჩა.
ამ ქუჩაზე ცხოვრობდა მეფის
მეტი კავკასიაში გადმოხა-
ლებული ლერმონტოვი აქე-
ვე ალექსანდრე პუშკინის
ქუჩა—სადაც დიდ ქართველ
პოეტს გასულ საუკუნეში სა-

ეუთარი სახლი ჰქონდა. თბი-

ლისში არის ისეთი ქუჩებიც,
რომელთა სახელი დავაშვიტ-
ბულია ამ ქუჩაზე მომხდარ
ისტორიულ ამბავთან, ჩვენს
რევოლუციურ წარსულთან.
მაგალითად ასეთი ქუჩაა
ჯორჯიაშვილის სახელობის
დადმართი.

მეფის რუსეთის მოებლემ

ყუმბარა გენერალ გრიაზ-
ნოვს, რომელიც კარეგით სა-
საზღვრეში მიდიოდა, რათა მთა-
ვარმართებისათვის მიეხარე-
ბინა რა მკაცრად გაუსწორდა
მუშებს. ჯორჯიაშვილი პო-
ლიციელებმა შეიპყრეს, აწა-
მეს და ჩამოახრჩვეს. საბჭო-
თა ხელისუფლების დამყარე-
ბის შემდეგ ამ ქუჩას ეწოდა
ჯორჯიაშვილის სახელი.

ჩვენს ქალაქს თავს ბევრი
რამ გადახდენია, მაგრამ ბედ-
ნიერია მისი აწმყო და მომ-
ავალი. დღითი-დღე ლამაზ-
დება თბილისი, შენდება ახა-
ლი საცხოვრებელი სახლები,
კინო-თეატრები, სპორტული
მოედნები და სტადიონები.
მალე საბურთალოზე დამთა-
ვრდება დიდი სპორტული
დარბაზის მშენებლობა, რო-
მელიც მრავალათასიან მაყუ-
რებელს დაიტევს. სტალინის
სახელობის სანაპიროს დამ-
შვენებს მრავალსართულიანი
სახლების კორპუსები, სულ
ცოტა ხანში თქვენ ფუნქიუ-
ლორზე მარტო ტრამვაით კი
არა, საჰაერო-საბაგირო გზი-
თაც ახვალთ.

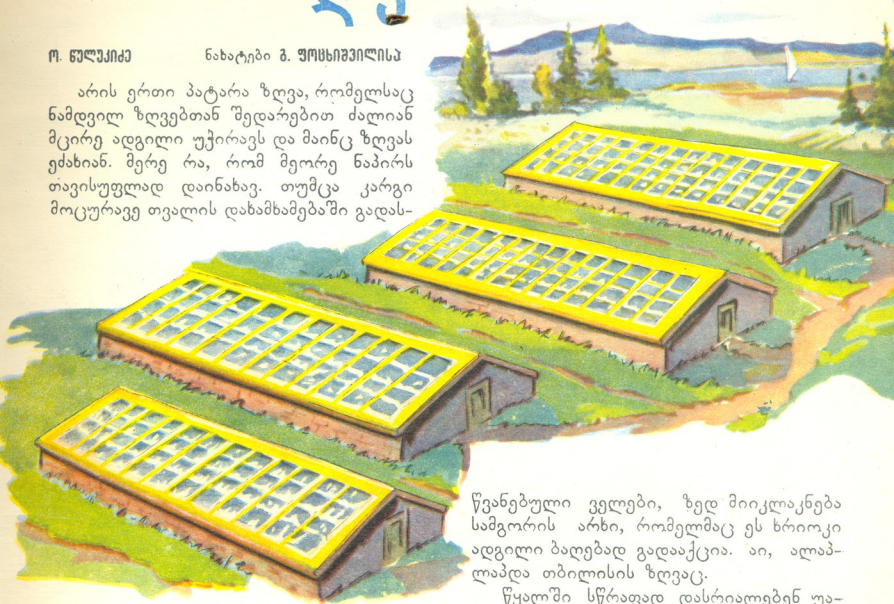
რამდენი ადამიანის მზრუნ-
ველი ხელი დასტუპობა ჩვენს
დედაქალაქს. ბევრმა მარჯვე-
ნით, ბევრმა ხმლით, ბევრმა
კიდევ კალმით დაიცვა თბი-
ლისის ღირსება. მათი სახე-
ლები ამშვენებენ ქუჩებსა და
მოედნებს, პროსპექტებსა და
პარკებს.

თბილისი ზღვასთან

რ. წულუკიძე

ნახატები პ. შოხიძის მიერ

არის ერთი პატარა ზღვა, რომელსაც ნამდვილ ზღვებთან შედარებით ძალიან მკირე ადგილი უჭირავს და მაინც ზღვას ეძახიან. მერე რა, რომ მეორე ნაპირს თავისუფლად დაინახავ, თუმცა კარგი მოცურავე თვალის დახმამებში გადას-

ცურავს მას, მაგრამ მაინც ზღვაა და სახელად თბილისის ზღვა ჰქვია, რადგან თბილისის ახლოს, მლაშე ტბის მიდამოებში დაიბადა. აქ, გაღმავდეს ივრის წყალი და ხრიოკი გორაკების ძირას ლურჯი ლამაზი ზღვაც გაჩნდა.

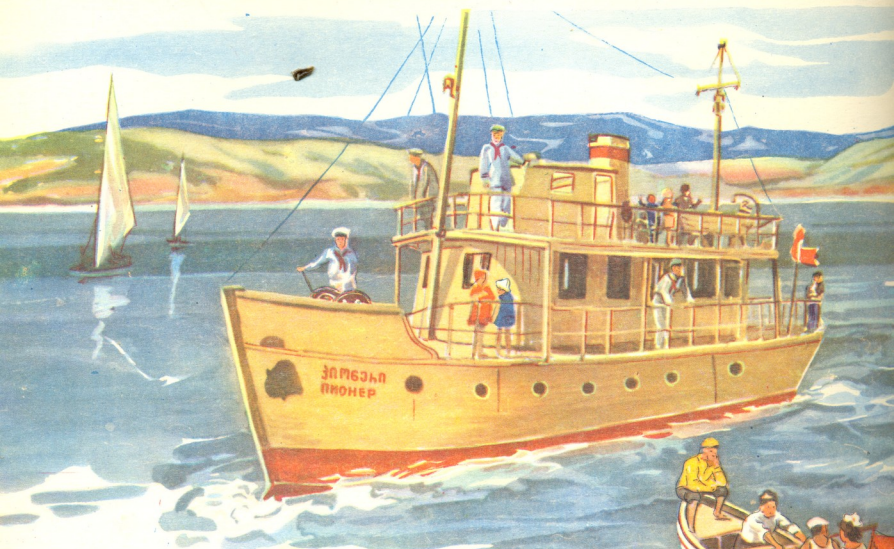
ხომ ლამაზია თბილისი, მისი გარეუბნები კიდევ უფრო უკეთესია. ყოფილხართ თბილისის გარეთ? აბა, მოდით, ჩავსდეთ მანქანაში და იქით გავსწიოთ.

გუ-გუ-გუ! მიგუგუნებს ჩვენი ავტომობილი. აგერ გამოჩნდა სამგორის ამ-

წვანებული ველები, ზედ მიიკლანება სამგორის არხი, რომელმაც ეს ხრიოკი ადგილი ბაღებად გადააქცია. აი, ალაპლაპდა თბილისის ზღვაც.

წყალში სწრაფად დასრიალებენ უამრავი ნაევები, გრიალით მიჰქრიან კატერინები და გლისერები. ისინი შენ ალბათ მტკვარზეც გინახავს. ვისაც უნდა, აქ კალათბურთს ითამაშებს, ვისაც მზე შეაწუხებს, სოკო-ქოლგის ქვეშ დაისვენებს. თუ თევზის ქერა გიტაცებს, ანკესით თევზსაც დაიჭერ.

უ-უ-უ!—გაისმა გემის საყვირი. არ გაგიკვირდეს,—თბილისის ზღვაზე ნამდვილი გემით შეგიძლია ისეირნო. ეს თბომაღალი დედაქალაქის ზეიმზე ბათუმის გემთმშენებელი ქარხნის მუშებმა გამოგზავნეს საჩუქრად თბილისელებს.

მალე თბილისის ზღვის ნაპირებზე გადაიქიმება ბალ-ვენახები, აიგება სანატორიუმები და დასასვენებელი სახლები, აშრიალდება ხეივნები.

ნეტავ საიდან ჩამოიტანენ აქ ამდენ ნერგს?

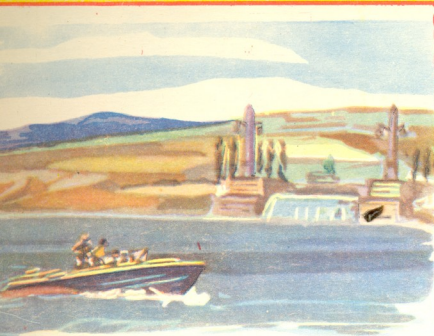
აბა, ჩავსხდეთ მანქანაში და გზა განვავრძოთ. თუმცა დიდ მანძილზე მგზავრობა არ მოგვიხდება.

ჩვენი მანქანა ხეხილის უზარმაზარ ბაღთან გაჩერდა. შიგ მწიფდება ქართული ჯიშის ატმები: „ბესტავაშვილი“, „წედისური“, „ხიდისთური ყვითელი“, „გორული აღრეულა“.

ბაღში უცნაური შენობებია. კედლები მიწის ზემოთ თითქმის სულ არ მოჩანს. შუშის სახურავი კი ისე დაბალზეა, რომ თავისუფლად შეგიძლია დაინახო, ვინ ცხოვრობს შიგ.

აქ თბილი ქვეყნების ხეები ბინადრობენ, ლიმონი საქართველოს ზღვის სანაპიროებზე ხარობს, თბილისში კი მხოლოდ ოთახში ზამთრობს. აქაც, შუშის სახურავქვეშ თავს კარგად გრძნობს, რადგან ცივი ქარი არ მოჰყინავს. მიწაში ჩადგმულ მათ სახლ-სათბურებს ტრანშეა ჰქვია. ტრანშეები მალე კიდევ აშენდება და მაშინ უფრო ბევრი ლიმონი ექნება ჩვენს დედაქალაქს.

ხელავე, ბაღში შუშის სახურავიანი სხვა შენობებიც არის ამართული! მათ ორანჟერებს ეძახიან. ორანჟერას კედელზე

მიღებია გაყვანილი და ზამთრობით შიგ
თბილ წყალს უშვებენ. აქაურ ნაზ მცე-
ნარეებს ტრანშეის მობინადრეებით
მარტო მზის სითბო არა ჰყოფნით.

ცოტა მოშორებით ჯვარისკაცებით
ჩამწყრივებულა პატარა ხეები—ხეხილის
ნერგები: მათ წელს ძლიერ იუოჩაღეს
და მთიან რაიონებსაც ეწვივნენ სტუმ-
რად, სადაც ორი-სამი წლის შემდეგ
მსხმოიარე ხეებად იქცევიან. ამ სანერგე
მეურნეობაში ასეთი ნერგები მილიონო-
ბით იზრდება.

იცი, რას ჰქვია ღენდროლოგიური
პარკი? ისეთ პარკს, სადაც ყველა ქვეყ-
ნის ხე ხარობს. ჰოდა, ღენდროლოგიუ-
რი პარკი მალე გაშენდება სამგორის
ველზე. აქ ნახავ პალმებს, ბანანებს, წი-
თელ ხეს, რკინის ხეს, სეკვოიას, რომე-
ლიც ამერიკაში იზრდება და ისეთი
განიერია, რომ რამდენიმე კაცი ხელს
ვერ შემოაწვდენს.

ჩვენი ღელა-თბილისი

ჩვენი დიდი ქალაქი,
ჩვენი კარგი თბილისი
სულ რამდენი წლისაა,
აბა, მითხრას, ვინ იცის!
ჩვენს ბაღში რომ მოვგროვდეთ
პატარებიც, დიდებიც,
იმ წლებს მაინც ვერ დავთვლით,
არ გვეყოფა თითები.
ის პატარა ბავშვებსაც
გვაღალებს და გვახარებს,
დედაქალაქს ვეძახით
დედასავით საყვარელს.

თ. ჯანაღლაშვილი

აი, რა ლამაზი გარეუბნები აქვს
თურმე თბილისს. სულ მალე კი ისინი
კიდევ უფრო გამშვენდებიან.

გ

ედ თვალწინ ამოეფურინდა
ხოხობი ფრთების ჭახჭახით.
ფრინველთა ღამას დედოფალს
ისარი სტეორცნა ვასტანკომ.

ვით კუდიანი ვარსკვლავი
შეცანს მოსწუდება კამკამით,
ბოლოწითელი ხოხობი
დაეცა მთების დარტყმით.

გადაირბინეს მტკვრისძირად
ჯაგნარიანი სერები
და შედგნენ გოცებულნი
ფეხმადრი ბაზიერები.

მოსხქეუდა წყარო მდუღარე,
მოსხქეუდა შიწის გულიდან
და საგსე იყო დარტყვი
ბუდით, გოგირდის სუნითა.

ნახატი მერაბ ბერძენიშვილისა

გაფუფქულიყო მღვდართ
ისარდაგრული ფრინველი.
ეუცნაურა შეფესაც
აშბავი განსაკირველი.

ოქვა: აქ აშენდეს ქალაქი
• ციხე-კოშკი და ქარვასლა
თბილი წყაროა, თ ბ ი ლ ი ს ი
დაე, ეწოდოს ქალაქსაც.

ეს ძეგლისძეგელი თქმულებ
ათას სუთასი წლის არის.
მართლაც აშენდა თბილისი,
ნარიელა თუ ისანი

რამდენ წელიწადს რამდენი
სურო აგებდა ვინ იცის,
დედაქალაქმა მცხეთიდან
გადმოინაცვლა თბილისში.

(გაგრძელება მეოთხესმეტე გვერდზე)

ჩოგოჩი გავატარეთ ზაფხულში

მოსწავლეთა ღლიურებიდან

ქარხანაში

მამამ სურვილი მიმისრულა და რუს-
თავის მეტალურგიულ ქარხანაში წამი-
ყვანა. ზირულად დიდმა საკუთელე მი-
ლემა გაბატდა. ქარხანაში მესწავლისთა-
ნაჲ მანქანების სმაური მომესმა, თით-
ქოს გმეს-ქურდილიო. სატყარი სანსავი
იყო გადნარი ფოდადის სამისსმა ფა-
ლიბებში. ეს მატყნის საბქტლადო,
ამისსნა მამამ. ეყვლასე მლიერ მილე-
ბის დამამადებელი საბქტო მომეწონა.

ეთერ ზედელაშვილი
რუსთაფი

ნახატები მ. ანოპოლინა

სოფელი

საფხულში ღვგოდის რაიონის სოფელ ვარდისუბანში ჩავდი ბეიბასთან. იქ
მემს ბიბამელებთან ერთად კარგად ვატარებდი დროს, ვიჭერდით თევზებს. მამამ
ესომი გაგვიკეთა ორმო, წყალი ჩავასნით და შივ თევზები ჩავუჭვიით. ჩვენი
დაჭერილი ორსი თევზი ვარსარდა და აწლაც ცოცხლებია.

სადამოლობით ფუნხურთს ვთამაშობდით. მე რუსთავის „მეტალურგიის“ გუნ-
დის კანტანს მემსდენ, დათო კი ღვგოდისს ჯნაგრები გუნდის“ კანტანნი იყო. სან
ჩვენ ვიგებდით და ჩან ისინი.

ელგუჯა მახინაია
რუსთაფი

პაპის პარკში

ორშაბათს საღამოთი ვიყავი ვაკის პარკში. ძალიან მომეწონა შადრევნები, განსაკუთრებით კი დიდი შადრევანი, ~~მე~~მელიც სუთი. წუთის განმავლობაში ანთებს სინათლეს და აქრობს.

ბიბი მითხრა: აქ წინათ გაცი სიცხისაგან დაიწყოთა, ახლა კი ზღაპრის პარკი სეზონით რეკონსტრუქციას განიცდის.

აუზის გარშემო მიწა სულ დასაშრული იყო წყლის წინწკლებით. ბევრ ბავშვს და ჯანსაღ ადამიანს აქვთ პარკი და ბავშვები და კინაღამ დაუწყებენ, პარკი სასიამოვნო ადგილია და ბევრი საღამო სეირნობდა.

ზურაბ ნოზაძე

თბილისი

გელათში

საფუძვლი გელათში უნდა გავიგებოდა. ძალიან გასაოცრება. გავიგებოდა, რომ გელათი ისტორიული ადგილი იყო.

კვლადიანს მძინავდა კმა სულ
სული და სული მიიწვედა. ბოლოს
ბოლოს წყნეს მძინავდა. წყნა მძინავდა
მძინავდა და უხანძარ სის კარგეს სხ-
რა დაურეკა. არა მძინავდა კარგად
და წინ გადიდდა. კმა მძინავდა. კ-
ლაქის ჰქონდა მძინავდა. მძინავდა
მძინავდა. მძინავდა. მძინავდა.

მძინავდა მძინავდა. მძინავდა
მძინავდა და ისიც სულ მძინავდა. მძინავდა
მძინავდა არ მძინავდა. მძინავდა
მძინავდა. მძინავდა. მძინავდა.

მძინავდა მძინავდა. მძინავდა
მძინავდა. მძინავდა. მძინავდა.

მძინავდა მძინავდა. მძინავდა
მძინავდა. მძინავდა. მძინავდა.

მძინავდა მძინავდა. მძინავდა
მძინავდა. მძინავდა. მძინავდა.

მძინავდა მძინავდა

სკოლისაკენ

მამა და მამა

— მამ, მამ, მამ...— ამ დღით პირველად
დაიღუფა დედა. სკოლაში და მერე აღარა-
ვინ დარჩა შეუფერადი. ჯერ ილა და წინ-
აღარ დაღუფდა გულში, ახლა გზაზე მომა-
ვადი პატარა ღია ამოიღო თვალი.

ნახატი ზ. შალვაშვილი

ღიას ზღმა ახალი ჩანთა გზის და ისიც
პირველად მიიღო და სკოლაში.

— მამ, მამ, მამ...— გადაუღდა გზაზე სუ-
გრა, შეატდა და წინაფრის კალთა კი-
ნით დაეჭრა.

— იქით, სკოლაში, წინაფრის არ და-
მინოს— და შემინებელი ღია ზეს ამოღეს.
დაიშორეს სკოლაში, — აქეთ დაწოდა
მოწა, იქით დაწოდა, უკან-უკან დაიწა
და მიიშალა.

იღმა ღია ზესთან და ნაბიჯის გადაგმა
ვერ, გაუჭრა.

უფრო, უფრო ბაღებში განაბულა
სკოლაში გოგონას, ისევ გამოტყდა გზაზე
და ახლა აღწერით შეტყდა: წაიღ, არას
გერჩი. შენ თუ სკოლაში მიიღებ, მეც
ვეფას ესწავლობო, მერე ზრდა შეატყა
და ყუთ-ყუთი გაბრუნდა უკან.

მამა და მამა

კურდღლის- ფრჩხილა

კურდღლისფრჩხილა ოქტომბრამდე
ფერდობებს და მინდორებს ქარავის,
ნათესებსაც ესტუმრება,
ბარში ყველგან ხარობს კარგად.
თუ შამიან ყვავისფრისფრის
ცხოველი არ გვარება,
კურდღლისფრჩხილა ცნობილია
ნოყიერ და კარგ საყვებელად.
ხაფიულში რომ გაიშლება,
ღიბანას, ღიბანას ყვითლად ქვეყის.
შემდეგ მარცხ გაიქცევა
ყვავილების ყველა თივი.
ეს მარცხი — ნაყოფები
კურდღლის ფრჩხილებს ჰგვანან ხშირად,
და ამ ყვავილს ამიტომაც
წოდებდა კურდღლისფრჩხილა.

მარცხი

აგერ, კლდეზე, მზიან კლდეზე
წებოვით რომ განაბულა,
ეს ველური ყვავილია,
უწოდებენ მარცხი.
მეფრე მარცხი ყვავილანარებს
ჩაუვარდო წუთით ახლოს,
არაბულას აქაც ნახეთ,
განა მარცხი კლდეზე სახლობს!
გრძელ არშიად შემოკრია
ყვავილების ღამაზ ოჯახს,
თეთრად, თეთრად მოკაქათეთ
შორიდანაც კარგად მოჩანს.
კლდე ბაღში? მამ, ამ კლდეზეც
არაბულა განაბულა,
ჯეგრელის ყვავილები
გაუშლია მზეზე სრულად.

მ

აგრამ მტერს სცემდა შიშისხაზს
თბილისის მტკიცე ზღუდენი
და თბილისს არ ჰორდებოდა
ომის შავხელი ღრუბელი.

ჩვენი მოსწოება ეწადა
უაგნს, სონთქარს თუ ხალიფას
და მოჭეუებოდა მტერი მტერს
შირგაბანსრული სძალითა.

მუდამ სელთ სძალი გვეჭირა,
მუდამ ჩაჩქანი გვესურა,
რამდენჯერ ჩვენი სისწლისგან
მტკვარიც კი ადიდებულა.

ვერ დავსვენა თბილისმა
ვერ დავსვენა ქართველმა,
ვიდრე მუქით არ შეგვძოდა
დიდი ოქტომბრის ნათელმა.

7582

ნახატი პ. ბანაშვილის

***

ოცა ქალაქის ბინდუნდში
აფერადდება ცისკარი,
და დილა ღაჟვარდებიდან
თბილისისაგან იქჟარის.

ქუჩები წითლად იხოება,
ველსასაფეების ქარია,—
ზატარა ღვინეულები
სკვლისკენ მიიქჟარინ.

ჩიუჭივი გაბჟეს ჩიტებით
უცხოვრ შეფოთლილ სეივანს
და ზიონერთა სხსასლეს
მტრედები შემოსევიან.

მიგნით ბავშვების კისკისი,—
გარეთ ღუღუნო მტრედების.
მორს ბანს აძლევენ თბილისს
შემოჯარული ქედები

ახა სცადე

ოცით, რამდენი სათამაშოს გაცეთება შეიძლება ჩალის ღეროებისა, სიმინდის ქუჩეჩისა და რკოსაგან, თუ ხელი გაწაფული გაქვთ და შრომა არ გეზარებათ!

ვიდრე საქმეს შეუდგებოდეთ, ჯერ ჩალის ღეროები თბილ წყალში უნდა დაასველოთ, რომ ისინი მუშაობის დროს ხელში არ გადაგიტყდეთ.

პირველად პურის თავთავის კაცუნას „ტანს“ გააკეთებთ: „ტანი“ შედგება ორი ნაწილისაგან: „ხელეში“-ს და „ფეხები“-საგან. ხელეებს მოკლე ღეროების კონს სჭირდება, რომელსაც ბოლოებზე ფერად ძაფებს შემოახვევთ; „ფეხებისთვის“ უფრო გრძელი ღეროები გამოგადგებათ.

„ხელეებს“ და „ფეხებს“ ჯერ ერთმანეთზე წითელი ძაფით შიბამით, მერე საცობის სადგამზე შეაუენებთ და ზემოთ რკოს დაამაგრებთ. რკო კაცუნას თავი იქნება. თავისა და ფეხების დასამაგრებლად ასანთის ღერი გამოიყენეთ. ასანთის ღერს ორივე მხარე წაუთაღეთ, ერთ ბოლოზე რკო წამოაცივით, ბოლო მეორე კი ტანში ჩაუმაგრეთ. ფეხებიც ამგვარად დაამაგრეთ, ერთი ბოლო ტანზე, მეორე კი—საცობზე. აი, კაცუნა უკვე მზად არის. ახლა მისი ჩაცმა და გამოწყობაა საჭირო:

მეცხვარეს ფეხებზე რამდენიმე რიგად შემოახვეთ სხვადასხვა ფერის ძაფი ისე, რომ წინდებს დაემსგავსოს. გოგონას ფეხ-

ბი არ შეუკრათ; ორი ღერო უფრო გრძლად დაუტოვეთ.

კინტოს განიერი შარვალი ჩააცვით, შემდეგ მხრებზე ღეროების ორი კონა გადმოუფინეთ და წელზე ქამარი შემოარტყით. ასეთივე ხერხით გოგონას კაბა ჩააცვით, ხოლო მეცხვარეს—ჩოხა.

ქამრები გრძელი ღეროებისაგან უნდა დაწნათ, ამგვარი ნაწნავებისაგან თაბახიც და კალათიც გააკეთეთ, ძაფით შეჭკერეთ და შესაფერი ფორმა მიეცით.

შემდეგ მსხვილი ღეროები შუაზე გაჰყავით და პატარა ჩხირზე დაახვიეთ. როცა ეს ღეროები გაშრება, მისგან კინტოს უღვაშები გაუკეთეთ, გოგონას—კულულეები, მეც-

ხვარეს—ქოჩორი, ხოლო ცხვარს—მატყლი.

ცხვარს ფეხები და მატყლი ტანზე ძაფით მიაკერეთ, თავზე რკო წამოაყავით და ზედ პაწაწკინტელა ღეროები დაამაგრეთ. ეს ყურები იქნება. სახე უველას საღებავით დაუხატეთ.

სიმინდის ქუჩეჩიდან გოგონას ღეჩაქი გამოუჭერით, კინტოს—ქუდი, გოგონას ხელში მიეცით კალათი, მეცხვარეს კი—კომბალი. თაბახში კინტოს კენკრა ან მარწყვი ჩაუწყვეთ. ცხვარს კი კისერზე პატარა მძივი ზანზალაკივით ჩამოჰკიდეთ.

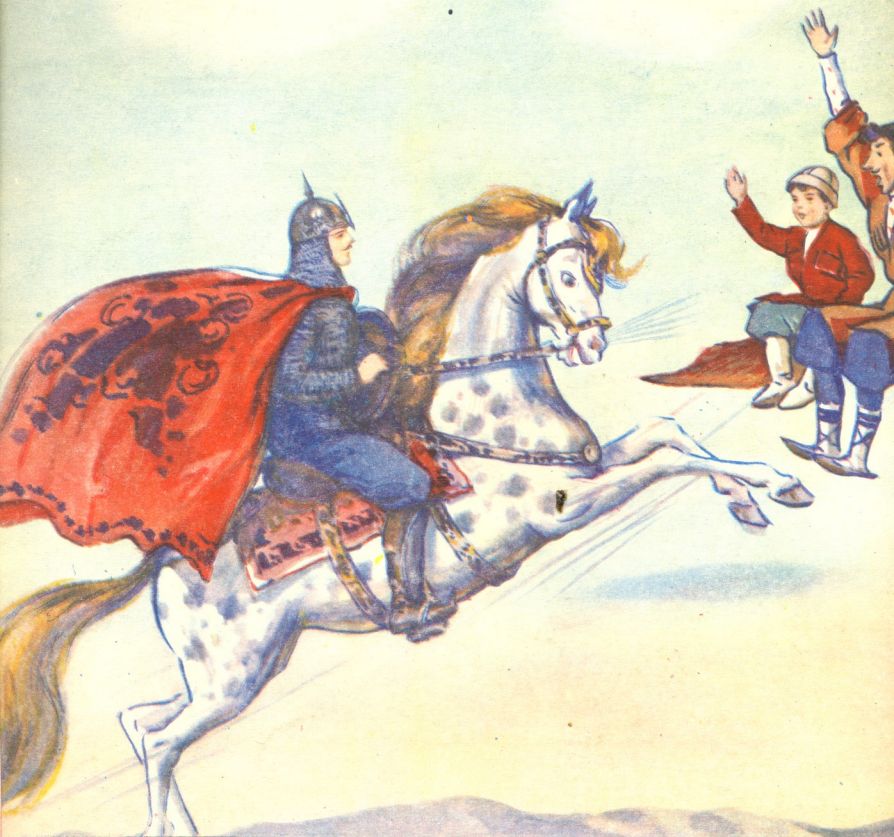
აი, თქვენი სათამაშოებიც მზად არის.

პირა გელუსკინი

5.39/163

5.32/163

საქართველოს
საბავშვო ჟურნალი

ყდის მხატვრობა გუთუნის **გ. თოთიბაძეს**

რედაქტორი იოსებ ნონეშვილი. სარედაქციო კოლეგია: ი. გრიშაშვილი, კ. გოგიაშვილი, მაყვალა მრეკლიშვილი (რედაქტორის მოადგილე), ი. სიხარულიძე, ნ. უნაჭოშვილი, შ. ცხადაძე (სამხატვრო რედაქტორი). გამომცემის ოცდაპირობითი ფალი **ფასი 2 მან.**

რედაქციაში შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდებათ

საბავშვო ჟურნალის მისამართი: თბილისი, პლუტონოვის ქროსი, 91, ტელ. 3-37-38, გამოცე. შუგე. № 297, სტამბის შუგე. № 1812
 კრიტიკა 16500 ფ 00562 ხელმოწერა დასაბამიდან 5/VIII 1958 წ. ჟურნალი დაბეჭდილია ლითონ-ოქსეტურ ბეჭდვის ფაბრიკაში
 Д И Л А - ежемесячный детский журнал ЦК АК СМ Грузии и Республиканского совета организации юных пионеров им. В. И. Ленина
 № 9, сентябрь 1958 г. Тбилиси, Просп. Пахланова 91.